

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվան 6 ռուբ.
Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисть, Редакция «Мшакъ».
կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլէֆօն № 253.

ՄՇԱԿ

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳԻՐԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի եւ տօն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար հարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ.
Տէլէֆօն № 253.

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Խաղաղ Մրցահանգէս. — ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Մամուլ. Երկրաչափից փնտրածների օգտին. Նամակ Դուբայից. Նամակ Արմաւիրից. Նամակ Խմբագրութեան. Նամակ Խմբագրութեան. Ներքին լուրեր. — ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Նամակ Պարսկաստանից. Արտաքին լուրեր. — ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Աղետի չըջանում:

ԽԱՂԱՂ ՄՐՑԱՀԱՆԳԷՍ

Զը նայելով այն բանին, որ պատերազմը գրաւել է հասարակութեան մի առանձին ուղարկութիւնը, այնու ամենայնիւ ներ- կայուն եւ քաղաքական հասարակութեան հե- տադրութիւնը սկսում է անդու-տաւան- վաւերան պատերազմի բեմից տեղափոխ- վել դէպի մի ուրիշ տեղ, ուր պէտք է լինի խաղաղ մրցման մի կուլտուրական բացօթի խաղաղ մրցման մի ընդարձակ հանգէս, որն է դէպի Պարսկաստանի մայրաքաղաք Պարսիքը, ուր պատրաստվում են երկու շաբաթից յետոյ յայտարարելու համաշ- խարհային ցուցահանգէսը բացված:

Մենք կաշխատենք ծանօթացնել այդ նշանաւոր ցուցահանգէսի հետ ու կանգ առնել նրա ուսանելի կողմերի վրա: Յու- ցահանգէսը պէտք է հետաքրքրական լինի ոչ միայն այն առարկաներով, այն ժողո- վածներով, այն շինութիւններով, որ նա ժողովել է իր բազմաթիւ բաժինների մէջ, այլ և այն բազմաթիւ միջազգային ժողովներով, որ նա հրաւիրել է ցուցա- հանգէսի ընթացքում:

Որքան և ծանր լինի եւրոպական պե- տութիւնների ներկայ տրամադրութիւնը, որքան և ի ինի օգը պատերազմական ոգու արտայայտութիւններով, այնու ա- մենայնիւ Պարսիքի մէջ պատրաստված հոյա- կապ և շքեղ խաղաղ հանգէսը պէտք է շատ մեծ ազդեցութիւն անէ մարդ- կանց հայեացքների վրա և կուլտուրայի յարմարակի առաջ պէտք է խնայարժի մի- մեանց կոտորելու գաղափարի չար ուրուա- կանը, որ թունաւորեց տասնիններորդ դարի վերջին քաղաքը և սպառնում է անհետանալ ըր միայն և առաջիկայ քա- ներորդ դարում:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԱՂԷՏԻՇՐՁԱՆՈՒՄ

Ես առիթ ունեցայ այցելել Ախալքալաքի գա- ւառի այն մասը, որ նախապէս զեկտեմբերի 19-ին երկրաչափի անասունի ցնցոլանքից, եւ որի վրա իշխանութիւնը եւ հասարակութիւնը դարձ- րին այնքան խոր ուղարկութիւն, միակեղով հողատարութեան եւ օգնութեան մի ամբողջ ծրարի, որ իրագործվում է քայլ առ քայլ ան- չել կերպով:

Ախալքալաք հասայ մարտի 9-ին երեկոյեան: Ամբողջ ճանապարհորդութեան ժամանակ, Բո- րօմից մինչեւ Ախալքալաք, դալիս էր ձիւն, որը ցածրադիր տեղերում հալվում էր, իսկ ձիւների վրա աւելացնում էր եղած ձիւնի շերտերը: Ախալքալաքի շուրջը զանազան դաշ- տերը եւ լեռները ծածկված էին ձիւնով եւ երկրաչափի չըջանում դեռ պահպանվել էր սահանակով հաղորդակցութիւնը: Պարզ եւ արեւ օրերը չեն կարողանում հալել եւ լուսացնել ձիւնը, որովհետեւ գիշերները դաստիկ ցրտեր է անում եւ սառեցնում է օդը եւ երկիրը: Ախալքալաքի քաղաքային դպրո- ցին կից գտնվող օդերեւութաբանական կայա- րանում մարտի 10-ին Ցելսիուսի ջերմաստի- ւոյց տուեց, որ գիշերը եղել է —9° ցուրտ: Ա- խալքալաքի փողոցները գիշերները սառչում են

Պարսիքի ցուցահանգէսը մեր դարի վեր- ջին օրվայ ամենաբարձրագոյ բողոքն է այն բոլորի դէմ, որ մեզ յիշեցնում են վայ- րենի ժամանակները իրանց կողմից և ան- մարդասէր երեւոյթներով և մի դրօշակ է, որի տակ պէտք է ժողովվեն ազգերը միմեանց օգնելու, միմեանց սիրելու և միասին ընդհանուր բարօրութեան համար գործելու նպատակով:

Այնտեղ, ուր ժողովված կը լինեն մարդ- կային ազգի ամբողջ արդիւնաբերութիւնը, նրա մտաւոր, բարոյական և ֆիզիքական աշխատանքի արդիւնները, այնտեղ բնա- կանաբար կը խօսի իրերի լօգիկան մարդկային ազգի ընդհանուր բարօրու- թեան և երջանկութեան հարցը: Մարդ- կութիւնը յոգնել և զգլել է քաղաքա- կան գործողների հնարած մեքենայաւ- րութիւններից և ցանկանում է գտնել համերաշխ կանգնել ապահով ուղիներ:

Որքան միեւնոյթական կը լինէր, եթէ առաջիկայ համաշխարհային հանգէսը, որ գերազանցում է բոլոր նախորդներին և պարունակում է իր մէջ միջազգային գոր- ծակցութեան շատ տարրեր, կարողանար թուլցանալ այն ծանր դրութիւնը, որ ստեղծել են միլիտարիզմի գործակալները աշխարհիս զանազան մասերում:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ո Ւ Լ

Հասարակական գործերի ասպարէզում քիչ չեն այնպիսի դէպքեր, երբ համոզված, ազնիւ, անչափաւոր գործիչները, չը կարողանալով տա- նել իրանց չըջապատի ներկայում միջոցառող, այժ չունենալով տապալել այն խաւարաւոր, յետա- դիմական տարրերը, որոնք հասարակաց գործը սպառնում են, — ստիպված են լինում հեռանալ գործերից, հրաժարվել պաշտօնից, բողոքելով տիրող դրութեան դէմ: Լաւ են անում այդ տեսակ գործիչները: Հրաժարվելով, բողոքելով, նրանք, ի հարկէ, տալիս են այն դասը, որ վատ գործիչներին հետ մի գործի ծառայելը ան- բարոյականութիւն է, որ ազնիւ ու պարտա- ճանաչ մարդը իրենից դուրս Շտոկհոլմի նման աւելի նախապատիւ պիտի համարէ բոլորովին մենակ մնալ, քան ոչնչացնելով իր ազնիւ հո-

եւ այդպիսով կարծես սալայտատկում են, իսկ ցերեկը արեգակի ազդեցութեան տակ նո- րից լցվում են ցեխով, որի պատճառով եր- թեւեկութիւնը դառնում է դժուար եւ տաղա- կալի:

Տեղական մասնաժողովը, որ հաստատված է երկրաչափից փնտրածներին օգնելու նպա- տակով, նշանակել էր նիստ մարտի 10-ին, երեկոյեան ժամի 5-ին: Ամբողջ օրը մինչեւ նիստի սկսելը զբաղվեցինք ծանօթանալով նը- պաստի կազմակերպութեան գործով եւ հիմ- նարկութիւններ այցելելով:

Երեք հիւանդանոցներից, որ հիմնվել էին Ախալքալաքում զեկտեմբերի 19-ից յետոյ, եր- կուսը, այն է վարակիչ ախտերի հիւանդանոց- ները, ապառ էին հիւանդներից, որովհետեւ ե- ղած հիւանդները առողջացել էին եւ նոր հի- ւանդացողներ այլ եւս չը կային: Բժուկոր տի- ֆը, որ երեւացել էր Ախալքալաքի մէջ եւ գա- ռաւում, մեծ վտանգ կարող էր սպառնալ ազ- դարանկութեան, բայց աշայուրջ հակողութեան եւ բժշկական խնամատարութեան շնորհիւ ա- ջողվեց նրան կողմացնել եւ ոչնչացնել: Այդ հանգամանքը շատ ուրախալի է արձանագրել: Որովհետեւ այդ վտանգաւոր հիւանդութեան դէմ շատ դժուար է կուել այն ժամանակ, երբ նա առաջին է մեծ ծաւալ է մսկել է զոհեր տանել միաժամանակ զանազան տեղերում: Ես այցելեցի այն հիւանդանոցը, ուր գետնըված էին վիրաւորվածները եւ հասարակ հիւանդ- ները: Այնտեղ մնացել էին միայն հինգ հոգի: Նրանցից երկուսը այրուածքներ էին ստացել

զու առկալութիւնը, չըջապատվել անազնիւ մարդկանցով, լինել պաշտօնի տէր: Այդ մար- դիկ մեզ սովորեցնում են, որ չարիքի հետ չը պէտք է հաշտվել, այլ պէտք է միշտ բողոքել նրա դէմ: Շատ գեղեցիկ դադափար, անձնա- կան արժանաւորութեան շատ խրատական եւ լաւ օրինակ: Բայց չը կայ արդեօք մի աւելի մեծ, աւելի կենսական նշանակութիւն ունեցող սկզբունք, որի տեսակէտից այդ հրաժարական- ները, բողոքները սխալ համարվէին: Ահա Պե- տրոքովիչի մէջ ահալին աղմուկ է յարուցել մի այդպիսի հրաժարական: Քաղաքային ինք- նավարութեան դպրոցական յանձնաժողովի նա- խագահ Մ. Ստասիւկովիչը, «Вѣстникъ Европы» նշանաւոր ամսագրի խմբագիրը, հրաժարվեց իր պաշտօնից, վրդովված քաղաքագլխի բռնած ապօրէն եւ ֆեոսակար դիրքից: Տասնեակ տա- րիւնքի ընթացքում պ. Ստասիւկովիչ եղել է մայրաքաղաքի դուռնի դարձը, ահալին գոր- ծեր է կատարել իրեն նախագահ դպրոցական յանձնաժողովի, որի ձեռքին է եղել ժողովր- դական կրթութեան մեծ գործը Պետրոքովիչի սանձանների մէջ: Զը կարողանալով տանել քաղաքագլխի արարքները, այդ ազնիւ եւ անկաշառ գործիչը ընդհատեց իր բեղմնաւոր աշխատութիւնը յօգուտ ժողովրդական գործի եւ հեռացաւ, թողնելով դուռնայում մի պատ- ճառաբանված հրաժարական: Պատճառաբանու- թիւնները խիստ յարգելի են, ցոյց են տալիս, թէ ինչ կարգերի դէմ է բողոք արձակվում: Հրաժարվողը պատուով հեռացաւ, գրաւելով ամբողջ մամուլի համակրանքները: Բայց յետոյ, Միթէ այդքանով էլ վերջանում է ազնիւ գոր- ծիչի պարտականութիւնը: Ոչ Գործը, այն գործը, որի օգուտներին համար նա հրաժարվել է, պիտի անպատճառ փնտրվի եւ մայրաքա- ղաքի ժողովրդական դպրոցները անհամեմատ երջանիկ կը լինէին, եթէ պ. Ստասիւկովիչ չը բաւականանար բողոքելով եւ հեռանալով, այլ մնար իր տեղը եւ կուէր վատ կարգերի դէմ: Այսպէս էլ նայում է հարցին «Объ. Куперъ» րագիրը:

Մեզ թւում է, որ բողոքի այս միջոցը, այս ձեւը սկզբունքով թէ ճիշդ է եւ թէ վտանգաւոր է: Բողոքը միշտ պիտի կուի մնայ: «Հրաժարումները», «հեռանալը», որ- քան էլ հիմնաւոր եւ համակրելի չարժա- րիթներից ըլլան, ամեն ժամանակ սպառ- նում են աւելի եւս վտանգնել այն իսկ գոր- ծի գրութիւնը, որին ծառայելուց հրաժար- վում են: Երեւակայեցէք թէ մամուլի ներ-

երկրաչափի միջոցին տան թոնիրներից: Մի ծերունի, որի ոտքը կտրել էին, արդէն բժշկվե- լու վրա է, միւսի արուածքները դեղերի մի- ջոցով առողջանում են առանց անդամահա- տութեան:

Վիճակագրական ճիշդ տեղեկութիւնների հի- ման վրա կարելի է այժմ ասել, որ ընդամենը մեռել են երկրաչափից 247 անձ: Եղել են բազմաթիւ վէրք ստացողներ եւ հիւանդացող- ներ, որոնցից մի մասը առողջացել է առանց հիւանդանոց մտնելու, իսկ միւսները բժշկա- կան օգնութեան միջոցով, որը, պէտք է խոս- տովանել կազմակերպված է բաւարար կերպով: Նոյն օրը այցելեցի Ախալքալաքում գտնվող զիւղատնտեսական դպրոցի արհեստանոցը եւ ֆերման, որի մասին կարելու եւ համարում տալ մի համառօտ տեղեկութիւն: Դպրոցը ու- նի միայն տասն աշակերտ: Նրանք արհես- տանոցում սովորում են հիւանդութիւն եւ ա- տաղձադրութիւն, իսկ ֆերմայում տաւարա- պահութիւն եւ կաթնատնտեսութիւն: Ֆերման գտնվում է քաղաքից դուրս մի նոր շինութեան մէջ, որ յատկապէս կառուցված է այդ նպա- տակով: Ֆերմայում ներկայումս կայ 26 կիթան կով: Բոլորից իւրաքանչիւրը տարեկան տալիս է ձուտ 50 պուդ կաթ: Պատրաստում են կա- րագ իւղ եւ փոքր քանակութեամբ բաշտէն կոշված եւրոպական պանիր: Զմեռվայ ըն- թացքում Ախալքալաքում անքան կաթ է պա- հանվում, որ ֆերման աւելի լաւ է համա- րում ստացված կաթը վաճառել անմիջապէս, իսկ իւղ պատրաստել շատ սանձաւարակ քա-

կայ պայմանների մէջ նրա բոլոր լաւագոյն առաջադիմական օրգանները հրաժարվում են կատարել իրանց պետական եւ հասարակա- կան պարտաւորութիւնները, հրաժարվում են կուել այն խաւարի, խառնակութեան եւ մարդատեսցութեան դէմ, որ եռանդով եւ սխտեմաբար տնկում է յետադիմական եւ անսկզբունք մամուլը: Զէ որ այն ժամանակ հէնց այդ տեսակ մամուլի կատարել եւ բացառական տիրապետութիւնը կը հաս- տատվէր, կիրականանային նրա նուիրական, բայց այժմ անգոր ցնորքները—վախեցնել եւ միջնացնել հասարակութիւնը այն աստիճան, որ ոչնչանայ ամեն տեսակ հասարակական ինքիտարի, կորչէին հասարակութեան ինք- նագործունէութեան ամենափոքրիկ արտա- յայտութիւններն անգամ:

Եւ պատիւ հասարակութեան, պէտք է ասել, որ նա միշտ սիրով եւ համակրութեամբ է վերա- բերվում այն գործիչներին, որոնց իւրեք խա-ւարապաշտութիւնը չէ եւ որոնք թող փչելը չեն գործիք ընտրում, այլ անարատ, անկաշառ, զատիարակիչ գործունէութիւնը: Հասարակու- թիւնը միայն մի բանի է կարօտ—որ նրա աչ- քերը բաց անեն, որ նրան ցոյց տան, հասկալ- են, զինվելով դիտակցութեամբ, նա ինքը կի- մանայ թէ դէպի ուր պիտի ուղղէ իր համակ- րանքները, իր կարծիքի ոյժը: Այնտեղ, ուր չը կայ տոկոսն ու յարաբերւելու, թէկու՞ղ նոյն իսկ համեստ չափերով, թէկու՞ղ մէկը հինգի դէմ, խաւար ոյժերը չուտ կարող են խեղդել ամեն մի կենդանութիւն, ամեն մի առաջադի- մութիւն: Զահիճը շատ սիրելի է ոչ միայն յայտնի տեսակի կենդանիներին, այլ եւ յայտնի կարգի մարդկանց: Եւ աչքի առաջ ունենալով հասարակութեան բնազդային հակումը դէպի ամեն մի լաւ, լուսաւոր գործ, շատ տարօրի- նակ կը լինէր, եթէ հասարակական գործիչը, լինի նա քաղաքային ձայնաւոր թէ մամուլի մէջ աշխատող, չը հաւատայ հասարակութեան, եւ փոխանակ նրան իր ազնիւ կուռով զեկալա- րելու, հեռանայ ասպարէզից՝ իր անձնական զգացումները մաքուր պահելու եւ իր պարտա- ճանաչութիւնը չարատաւորելու համար: Բողո- քը կուի ձեւ պիտի ընդունէ մանաւանդ այն- պիսի տեղերում, ուր գործիչները քիչ են, ուր հասարակական գաղափարը դեռ սաղմնային դրութեան մէջ է, ուր դեռ նոր պիտի պատ- րաստվեն ընդունակ ու տոկոս գործիչներ...

Նակութեամբ թէ աշակերտներին իւղագործու- թեան հետ ծանօթացնելու եւ թէ տեղական փոքր պահանջին բաւարարութիւն տալու նը- պատակով:

Գիւղատնտեսական դպրոցի ներկայ վիճակը չէ կարելի համարել գոհացուցիչ: Եւ անհրա- ժեշտ են մի շարք բարւոքումներ: Պէտք է փոխել կաթնատու կովերի ներկայ հօտը եւ հիմք վերցնելով տեղական անասունների տե- ասակ՝ մտցնել անհրաժեշտ կատարելագործու- թիւններ: Անհրաժեշտ է փորձել կովերին կիթե- լու առանց հորթ ծծեցնելու: Եւրոպական կաթ- նատնտեսութիւնը արդէն կարողացել է կիթու- հնացած այդ ձեւը հեռացնել: Ֆերման պէտք է կարողանայ այնքան բարձրացնել կովերի ար- դիւնաբերութիւնը, որ նրանցից իւրաքանչիւրը տալ 1 1/2 եւ 2 անգամ աւելի կաթ, քան տա- լիս է այժմ: Այն ժամանակ ֆերմայի գործու- նէութիւնը կարող է օրինակ ծառայել չըջապա- տող զիւղական ժողովրդի համար, իսկ այժմ նրա կովերը իրանց կաթի չափով շատ քիչով են զանազանվում տեղական հասարակ կովե- րից:

Երեկոյեան տեղի ունեցաւ տեղական նպաս- տամատոյց մասնաժողովի նիստը, որ բազմա- մարդ էր: Տեղական մասնաժողովը գործում է գաւառապետի նախագահութեամբ: Մասնակ- ցում են Ախալքալաքում եղած զինուորական բաժինների գլխավորները, քաղաքային աւագը, վարչութեան անդամները, հարկային տեսուչը, հայ եւ ուղղափառ եկեղեցիների ներկայացու- ցիչ քահանաներ, բժիշկներ, զանազան հիմնաւոր-

(Կր չարունակվի)

ների վաճարացիները պատճենները հետեւեալն են ցոյց տալիս. պ. Մեղուխեան, եթէ մտա-ծած լինէր հերքել նամակը իր ժամանակին, կողորդ կը լինէր ներկայացնել միայն առաջին զոլումները, որ զրկած է 1897 թ-ի զեկտեմ-բերի 31-ին եւ որի մէջ պ. Լ. Մազիրով, այն պարնը, որին պ. Բաշինջաղեան յանդիմանել է իր նամակում՝ պ. Մեղուխեանին հովանա-ւորելու համար, շնորհակալութիւն է յայտնում նոյն պ. Մեղուխեանին, իսկ մնացած երկու զոլումներն զրկած են ներկայ 1900 թ-ա-կանի փետրվարի 12—15-ին, այսինքն պ. Բա-շինջաղեանի յօդուածի լոյս տեսնելուց մի տա-րի երկու ամիս յետոյ Պ. Մեղուխեան ասում է, թէ ինքը ժամանակին չէ հերքել, որովհե-տեւ աշխարհին տան զապակսութիւն-ները չախարհին ցոյց տալիս Շատ սրտառու է նա այս հոգածութիւնը. Բայց եթէ իդիլական զե-կումները մի կողմ թողնելու լինենք, արդեօք զուները մի կողմ թողնելու լինենք, արդեօք աւելի իրական չէր լինի ասել, որ պ. Մեղուխեան այժմ է հնարաւոր համարել պատմախա-նի, քանի որ այժմ է ձեռք բերել զոլումներ-ներ, թէեւ դրանք վկայարդ 1898 թ-ականի են, թէեւ իստիկ եւ վկայի Թամեանայ դէպս, մենք ստույգ ենք այս զրուծիւնը իրեն զար-մանայի հերքում...

ԿՐՕՆՇՏԱԴՏ: Գեներալ Դէլարէյ ինֆլուէն-
ցայով հիւանդացաւ: Տրանսվալեան զօրքերի

